

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 16.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **1015** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Предявен е иск по чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) от Е. К. К. от Г. Д. срещу Агенцията за С. П. П. Министерството на труда и социалната политика за сумата в размер на 5000,00 лева за периода от 20.11.2006 г. до 20.09.2007 г., през който ищецът твърди, че не е бил на служба, като претендира и заплащане на законната лихва върху посочената сума, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба ищецът твърди, че за времето на прекратяване на служебното му правоотношение в Агенцията за С. П. П. Министерството на труда и социалната политика не е бил на друга служба и не е получавал никакви доходи, като претендира сумата в размер на 5000,00 лева за периода 20.11.2006 г. до 20.09.2007 г. В съдебно заседание на 16.06.2010г. е допуснато изменение на иска, в посока увеличение на неговия размер, като последният е увеличен на 7432,00 лв. Процесуалният представител на ищеца поддържа исковата молба, като изразява искане съдът да уважи предявения иск в пълен размер и претендира направените по делото разноски.

Ответната страна - Агенцията за С. П. П. Министерството на труда и социалната политика, представлявана от адвокат Я изразява искане от съда да постанови решение, съобразено със събраните по делото писмени доказателства.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства

поотделно и в тяхната съвкупност, на основание чл. 236, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна: Със заповед № РД01 - 728 от 17.11.2006 г. на директора на Агенцията за С. П., на основание чл. 90, ал.1, т. 5 от Закона за държавния служител на ищеца Е. К. К. е наложено дисциплинарно наказание уволнение. Със заповед № 180/20.11.2006г. на изпълнителния директор на Агенцията за С. П., издадена на основание чл. 107, ал. 1, т.3 от Закона за държавния служител (ЗДСл), е прекратено служебното правоотношение на Е. К. К., заемащ длъжността директор на Регионална дирекция за С. П. Г. Г към Агенцията за С. П..

С решение от 05.03.2009 г. по адм. дело № 5137/2006 г. по описа на С градски съд е отменена заповед № 180/20.11.2006г. на изпълнителния директор на Агенцията за С. П., като с решение № 15237 от 14.12.2009 г. по адм. дело № 5904/2009 г. по описа на Върховния административен съд, тричленен състав е оставено в сила процесното решение от 05.03.2009 г. по адм. дело № 5137/2006 г. по описа на С градски съд.

Установява се, че към момента на признаване на уволнението за незаконно размерът на brutното възнаграждение за заеманата от ищеца длъжност е в размер на 742,30лв. Същото е видно от представената служебна бележка, подписана от изпълнителния директор на Агенцията за С. П., приета по делото и неоспорена от ищеца.

По делото са приети като писмени доказателства и служебна книжка № 1172/20.11.2003 г. на Е. К. К. и трудова книжка серия Т № 200180, издадена на 21.09.1998г. от община Д..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл е допустим. След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съгласно чл. 236, ал. 2 от ГПК, настоящият съдебен състав намира искът за основателен, по следните съображения: Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда, държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата за времето, през което не заема държавна служба, но за не повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Brutната заплата за определяне на обезщетението е определената му brutна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на невявяването му да заеме службата.

В конкретния случай между страните не се спори, че по отношение на Е. К. е налице първата хипотеза - ищецът е останал без работа и не е заемал друга държавна служба или длъжност по трудово правоотношение, считано от 20.11.2006 г. до 20.09.2007 г. Наличието на тази материалноправна предпоставка се установява от събраните по делото писмени доказателства служебна книжка № 1172/20.11.2003 г. на Е. К. К. и трудова книжка серия Т № 200180, издадена на 21.09.1998г. от община Д..

Безспорно е налице уволнение на държавния служител Е. К. К. със заповед № РД - 180 от 20.11.2006 г. на изпълнителния директор на Агенцията за С. П., признато за незаконно с влязло в сила съдебно решение, като през целия период, посочен в иска ищецът е бил без работа. Искът е основателен за периода от десет месеца с оглед императивната разпоредба на чл. 104, ал. 1, изр. 1 от ЗДСл, считано от 20.11.2006 г.

Като основа за определяне на претендираното обезщетение законодателят е посочил brutната заплата на служителя към момента на признаването му на уволнението за незаконно. Безспорно е между страните, че brutното възнаграждение за заеманата от

ищеца длъжност, към датата на признаване на уволнението на Е. К. за незаконно е в размер на 742,30 лева и съответно, брутното възнаграждение за периода от десет месеца възлиза на сумата от 7423,00 лева. Съгласно допуснатото от съда изменение на иска с определение от 16.06.2010 г., претендираната сума по иска е в размер на 7423,00 лева, като в случая претенцията следва да бъде уважена изцяло.

С оглед изхода на спора и направеното от ищеца искане за присъждане на разноските по делото, ответната страна следва бъде осъдена да заплати на ищеца сумата в размер на 500,00 (петстотин) лева, представляваща направени по делото разноски, изразяващи се във възнаграждение за адвокат.

Водим от горното, Административен съд - С.-град, I отделение, 16 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенцията за С. П. П. Министерството на труда и социалната политика на Република Б, Г. С., У. Т. № 2 да заплати на Е. К. К., ЕГН: *, с адрес Г. Д., У. Д. Д. №3 сумата в размер на 7432,00 (седем хиляди четиристотин и тридесет и два лева) ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 03.02.2010 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Агенцията за С. П. П. Министерството на труда и социалната политика на Република Б, Г. С., У. Т. № 2 да заплати на Е. К. К., ЕГН: *, с адрес Г. Д., У. Д. Д. №3 направените по делото разноски за сумата от 500,00 (петстотин) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: